

Méhészeti Közlöny.

AZ ERDÉLYRÉSZI MÉHÉSZ-EGYLET SZAKKÖZLÖNYE.

MEGJELENIK MINDEN HÓ 1.-ÉN.

Az erdélyrészi méhész-egylet tagjai a tagsági díjért kapják. Tagsági díj rendes tagok részévé évi 4 korona. Előfizetőknek: Egész évre 4 korona; félévre 2 korona.

A lap szellemi részét érdeklő közlemények a szerkesztő nevére Kolozsvár, Király-utca 25 sz., reklamációk, hirdetésekre vonatkozó megkeresések dr. Balázs Ferenc főtitkárhoz Kolozsvár, Mészáros-utca, 3. sz., a pénzküldemények Zsögön Rácz Mihály egyll. pénztárnokhoz Kolozsvár, Mátyáskirály-ter Bányfalu-palota intézendők.

Hirdetés díja: Egyszeri hirdetésnél egész oldal (187 négyz. cm.) 6 k., féloldal 3 k., negyed oldal 1 k. 50 f. Egyesületi tagok és fél éves hirdetőknél 10%-al, egész éves hirdetőknél 15%-al olcsóbb. A hirdetés díjak előre befordítandók az egyesület pénztárába. Cikkeink átvétele csak a forrás („Méhészeti Közlöny”) tüzetes megjelölésével van megengedve.

A KÉZIRATOKAT NEM ADJUK VISSZA.

Felelős szerkesztő: **Ványolós Miklós.**

Pályázati hirdetés.

Az „Erdélyrészi Méhész-Egyesület” a Földmivelségi m. kir. Miniszter Ur Ónagyméltóságának 32579. IX/2. sz. magas engedélye alapján az egyesület házsongárdi telepén az 1907. év folyamán két időszakos méhészeti tanfolyamot fog tartani a következő beosztás mellett: május hó 13—26-ig földmives kigazdák, július hó 8—21-ig a néptanítók számára.

Céljuk ezen tanfolyamoknak, hogy az azokon résztvevők a méhtenyésztés elméleti és gyakorlati ismereteit elsajátítsák, valamint hogy a méhkaptáraknak és méhészeti segédeszközöknek házilag való elkészítését is megtanulják. Minden egyes vidéki tanfolyamhallgató annak tartalma alatt napi két korona segélyben fog részesítettetni s az egyesület elnöksége azok részére, kiknek ismerősei Kolozsvárt nincsenek, a lakás és ellátást illetőleg — a viszonyokhoz mérten segítségükre fog lenni.

Minden egyes tanfolyamra 20—20 hallgató vétetik fel, kik kötelesek úgy a délelőtti, mint délutáni előadásokon

pontosan megjelenni. A pályázni szándékozók felhivatnak, hogy egy koronás bélyeggel ellátott folyamodványukat, melyben a foglalkozásuknak megfelelő tanfolyamra való felvételüket kérik az „Erdélyrészi Méhész-Egyesület“ Elnökségéhez Kolozsvárra címezve, a földművesek községük ajánlatával ellátva legkésőbb *április hó 20-ig*, a néptanítók pedig felettes hatóságuk útján legkésőbb *május hó 15-ig* nyújtásák be.

A kérvényben pontosan kiteendő az utolsó posta és vasuti állomás, valamint jelzendő az is, hogy folyamodó fél-áru vasuti menetjegy váltására jogosító igazolvánnyal bír-e?

Kolozsvár, 1907. április hó 1-én.

Az Erdélyrészi Méhész-Egyesület
Elnöksége.

A vérhas és gyógyítása.

A méhek vérhasbetegségének első fő oka a szigoru tél, melyből az idén ugyancsak bőven kijutott. Hazarészünk legtöbb vidékén nem akadt egyetlen nap, amelyen méheink tisztuló kirepülést tarthattak volna. Már pedig belső terhüktől ha meg nem szabadulhattak, ki vannak téve a vérhasnak, ami ha idején elejét nem vesszük, méhállományunkat megtizedeli.

Br. Ambrózi új kiadása nagy művében azt írja, hogy könnyebb a betegségnek elejét venni, mint gyógyítani, azért serkentsük méheinket a kirepülésre, ha a maguk jó szántából ezt meg nem tennék. De hogy serkentsük kirepülésre ilyen hidegben méheinket, hisz megdermednek, elpusztulnak.

A vérhas gyógyítására eddig e salycilt ajánlották, mint jó gyógyszert. Tagadhatlan, hogy a salycil fertőtlenítő hatásánál fogva a vérhas okozta romlott levegőt javítja, mindazonáltal a vérhas gyógyítására a legjobb az *opium*.

Csodálatos, de tény és való, hogy az állat mindig tudja, hogy valamely betegségének mik az ellenszerei s azt betegségében fel szokta keresni. Azon állatok pedig, amelyek téli

eléséget gyűjtenek, nem feledkeznek meg arról, hogy maguknak gyógyszerről gondoskodjanak.

A méhek is belső betegségük a vérhas elleni védelemből a legnagyobb hordás idején is sűrűn lepik el a mák és pipacs kinyílt virágait, hogy annak porát begyűjtsék. Ez valóság és az is, hogy ahol sok *pipacs és mák van, ott a méhek vérhast sohasem kapnak*. A tapasztalat a mellett bizonyít, hogy a méhek csak a távolabbi virágokat keresik föl s csak a legvégső esetben látogatják a lakásaik közelében nyíló virágokat s mégis a mák és pipacs virágára a legnagyobb virágzás közepette is nagy tömegben járnak, nyilván azért, hogy a nekik szükséges gyógyszert abból beszerezzék.

E tapasztalat kényszerített arra, hogy méhesem körül mák és pipacs magvakat szórjak, amelyek virágját méheim sűrűn látogatták s dacára a hosszú télnek, még nyomát sem láttam a vérhasnak, pedig tisztuló kirepülést nem tarthattak.

Miután pedig a mák és pipacs opiumot tartalmaz, amely még az embernél is hathatós orvosság, a méhek vérhas betegségének egyedüli hatásos ellenszere.

A kísérlet is e mellett bizonyít. Nagyobb adag opium a méheket elpusztítja, kisebb elkábitja, de kellő mértékben használva orvosság.

Amint észre vesszük, hogy valamely család vérhasban szenved, vigyük a kaptárt meleg szobába, bontsuk föl és az ablakokat, valamint a fedődeszkákat távolítsuk el s a kaptár aljára egy kis edénybe adjunk be nekik opiummal kevert mézet.

A mérték a következő: 1. 1 gr. opiumpor, $\frac{1}{8}$ klgr. méz és $\frac{1}{8}$ klgr. víz jól összekeverve és megmelegítve, vagy 2. 3 csepp opium tinktura, $\frac{1}{8}$ klgr. méz és $\frac{1}{8}$ klgr. víz szintén keverve és fölmelegítve. Ha pedig ezeket nem szerezhethjük be (ha a gyógyszertárból nem adják ki) akkor kérjünk fehér mák hajat s abból 1 gr.-ot főzzünk meg jól $\frac{1}{8}$ liter vízbe és ugyanannyi mézzel keverjük össze a főzetet.

Amint beadtuk, a két ablakot tegyük fel a kaptár ajtó helyett, hogy a kaptárban tágas helyük legyen, s a kaptárt az ablakkal fordítsuk a világosság felé. A szoba melegétől a méhek dermedtségükből felocsudnak, rámennek a beadott vegyületre s azt mohón felszívják. Később látni fogjuk, hogy az egész család ide-oda repdes a kaptárban és az ablakot ellepve belső térhétől megszabadul. Azután nyugodtan lepi el ismét az építményt.

Mikor a nyugalom helyreállott, hozzunk be egy üres kaptárt, annak belsejét melegítsük ki a kemencénél s az egész családot tiszta keretekre — ha van — seperjük át (természetes, hogy mézesnek is kell közte lennie), ha nincs tiszta keretünk, az ott benn levőkről seperjük le a méheket a tiszta kaptárba, a szennyes lépeket tisztogassuk meg és aggassuk be a kaptárba, melybe a méheket separtuk. Tegyük föl az ajtót s amikor a méhek szépen felhúzódtak, vigyük ki a méhesbe s állítsuk helyére.

A szennyes kaptárt lügozzuk ki, jól szárítsuk meg és újból használhatjuk.

Gondoskodjunk arról, hogy tavasztól késő őszig méhesünk környékén a mák és pipacs állandóan virágzásban legyen, akkor megkiméljük magunkat, hogy tavasszal a vérhast gyógyítsuk s attól az agodalomtól is, hogy méheink ebben a betegségben elpusztulnak.

A műlép.

Az okszerű méhészetben a műlépnek nem utolsó szerep jutott s épen ezért ezen általános használatnak örvendő cikk, hogy nevének teljesen megfeleljen egyes lelkiismeretlen készítőktől idegen anyagokból az u. n. műviaszból állítatik elő.

Sokszor nevettem az oly hangzatos hirdetésekben „tisztá viaszból.“ Hát ez egyszerű ráfogás, mert a teljesen tiszta méhviaszból előállított műlép nem felel meg úgy a célnak, mintha abban egy kevés keverék van.

Lehet ugyan tiszta méhviaszból is műlépet csinálni,

sőt a jobb méhészek ilyenből állítják elő műlép szükségleteiket, sőt magam is ezen az uton haladok, de a tapasztalás azt bizonyítja, hogy a tiszta méhviaszból készített műlép, ha azt a kaptárba nagyobb táblákban tesszük annak belső melegétől megnyulik. Hogy pedig egész táblákat alkalmazmazzunk a kaptárba épen nem vezet célra.

Saját magam tapasztaltam, hogy az egészen tiszta méhviaszból készült műlépből nem lehet többet, legföllebb 3 ujnyit a keretbe beadni vagyis annyit, amennyit a méhek egyszerre munkába vehetnek, mert akkor meg nem nyulhatnak.

Nézzünk meg csak egyrészben a méhek által épített lépet, azt fogjuk tapasztalni, hogy a sejteket a közfalloal együtt építik, vagyis ha egy darabka sejt közfalat építettek, mielőtt az építéssel alább haladnának, a sejteket építik ki.

Igen, mert a közfalra épített sejtek annak megnyulását megakadályozzák mindkét oldalon. A szabályos hatszögű kötés a közfalat összetartja, míg ha egész közfalat építenének tiszta viaszból, az mire a sejtépítéssel a középig haladnának, megnyulna.

Ezért szükséges és nem elitélendő dolog az, ha a műlépkészítők a viasz megnyulásának megakadályozása céljából a tiszta viasz közé egy kevés szilárdító anyagot tesznek. Csak ne éljenek vissza ezen szükséges rosszal. A tiszta viasz közt 10—15% erősítő anyag megtűrhető, a viasz értékét nem csökkenti, hanem aztán a 85—90% tiszta méhviasz legyen.

Az ily arányu vegyületet tartalmazó műlépet a méhek szívesen kiépítik s az építés által a tiszta viasz százaléka annyira emelkedni fog, hogy a teljesen kiépített keret összeolvasztása után alig marad 3—4% idegen anyag, ami számot nem tevő csekélység.

És épen az nem bocsátható meg a műlépkészítéssel foglalkozóknak, hogy amikor indokolt szabadságukban áll a tiszta viasz közé bizonyos mennyiségű idegen anyagot vegyíteni, legtöbb esetben a mértéket fordítva alkalmazzák. Akadtam már olyan műlép készítőre is, aki dolgainak

vallásos színezetet adva azzal érvel, hogy „a pápa megengedte, hogy $\frac{1}{3}$ rész viasz és $\frac{2}{3}$ rész idegen anyag lehet.“ Igen a gyertya gyártásnál (amit nem tudom, de nem hiszek), de nem a méheknél, amelyeknek még a pápa sem parancsolhatja meg, hogy azt elfogadják e vagy sem.

Elöttem van 5 darab mûlép, ezek közül négy gyárostól, az ötödik saját készítményem. Mily nagy különbség van közöttük. Színük, szaguk, ízük, törésük különböző, csupán egyben egyeznek meg s az olvadási fokuk közti csekély eltérés.

Ugy látszik az olvadási fokot találják azon Achilles saroknak, melyből a legtöbb méhész a viasz valódiságát vizsgálja, pedig a jó méhész az izlelést sokkal jobban mértéknek tartja az olvadási foknál, mert olvadási keménységet alkalmas módon sokkal könnyebb elállítani, mint a természetes izt. A szagról is felismerhetjük az olvadás alatt, midőn a vegyi alkatrészek lekötött gázai fölszabadulnak a hő hatása alatt, s az előbb olvadó anyagok bűzét előbb bontja fel a meleg s fokozatosan megérezik külön-külön minden alkatrész szaga. Sőt találtam már olyan mûlépre is, a mely felolvasztás és újbóli lehűtés után súlyából aránytalanul sokat veszített, amiből azt kell következtetnem, hogy a veszteség egy bizonyos anyagnak gyors elpárolgása, elége következtében állott be.

A mûlép alkalmas voltát és vegyi tisztaságát különben elbírálni a méhek maguk a legilletékesebbek, amit meg is tesznek. Ők a leghivatottabb és legigazságosabb bírálói. A különböző gyártóktól vett mûlépek mintáit tegyük csak a kaptárba úgy, hogy egy keretben legyen mindenikből felülről lefelé nyúló szelet, azt fogjuk tapasztalni, hogy azok közül — habár mindannyi egyvonalba esik — egyiket különösen gyorsan építik ki, míg a többi építését lassan kezdik s vagy félbehagyják, esetleg meg sem kezdik.

Ha most a kiépített részt vegyi vizsgálat alá vesszük, úgy fogjuk találni, hogy annak van a legtöbb valódi viasz tartalma.

A rossz mûlép a méheket munkájukban nagyon hát-

ráltatja, mert csak a legvégső esetben, akkor is csak kénytelen-kelletlen fognak kiépítéséhez s azt rendszerint be se fejezik.

Vigyázzunk tehát, hogy a műllep amit beszereztünk, lehetőleg tiszta legyen s oly helyről rendeljük azt, ahol a készítő személyes garanciát vállal jóságáról, amelyet ellene szükség esetén érvényesíthetünk is.

Inkább hagyjuk méheinket, hogy maguk építsék ki teljesen a keretet (az irányt megszabván nekik), mert sokkal kisebb hátramaradásunk lesz ezáltal, mintha rossz műléppel rakjuk meg a kaptárt.

Április a méhesben.

A hosszantartó és szigorú tél nem engedi meg, hogy a növényzet az eddig megszokott időben kifejlődhessék. Az a várva-várt déli szél, amely a mező hótakaróját volt hivatva felolvasztani soká késett az idén. A szegény növényzet, de a még szegényebb méhek alig várják azt az időt, amidőn téli fogságukból kiszabadulhassanak. Legtöbb helyen tán nem is volt nap, amelyen a méhek tisztuló kirepülésüket megtarthatták volna.

Nem csoda tehát, ha ez az abnormis időjárás a méhészeket aggodalomba ejti, mert könnyen bekövetkezhetik, hogy méhei tavaszra meg lesznek tizedelve, mert ahol tisztuló kirepülést nem tarthattak, nagyon könnyen felléphet a vérhas betegség, amelyet ha a gazda idejekorán észre nem vesz és rajta nem segít, a méhek pusztulását idézi elő.

Ha vérhas betegség nem bántja méheinket — s mint jó méhészgazdához illik, ősszel annyi táplálékot hagytunk méheinknek, amennyi elég, nyugodtan várhatjuk a tavaszt, mert a bekövetkező meleg időkben a természet kipótolja azt amit elmulasztott.

A fák, növények gyorsan fognak kifejlődni s amire nekik szükségük lesz, hamarabb felfogják találni. De még az a reményünk is meglehet, hogy a beállandó meleg időket több zord idő már felváltani nem fogja.

Tekintettel az elmaradt időre, teendők az lesz, amit a márciusi hónapban megirtunk. De munkánk megsokasul, ha a kiderült és melegebbé váló idő a méheket fokozottabb és sürgősebb munkára serkenti.

A legelső s legfőbb teendők lesz a jó meleg idők beálltával, hogy hosszú rabságot szenvedett méheink nem fogyasztották-e el egészen mézkészletüket, nehogy az éhinség kivonulásra vagy rablásra ösztönözze őket. Segítsünk rajtuk gyöngé meleg vízzel felhígított méz beadásával, de ha az ősszel táplálékot bőven hagytunk nekik az éhinség nem fenyegeti őket.

Aki gyöngé családait egyesíteni akarja, e hónapban megteheti, azonban a tapasztalás azt bizonyítja, hogy az egyesítés ritkán jár olyan haszonnal, mint aminőt attól várunk. Az egyesítésnél és fölsegítésnél azt kell fontolóra vennünk, hogy az a két gyenge család, amelyet egyesíteni vagy fölsegíteni szándékozunk, mily okból, mily körülmények között jutott az elgyengülésre? Ha az anya a hibás, ott hasztalan minden törekvésünk, mert az elhullás okozta népveszteséget ugyse fogja pótolhatni s megint csak oda fogunk jutni, ahol elkezdtük. Erős család életrevaló jó rajt fog adni, ami többet ér két gyenge családnál s kár azt egy élheterlen, nyomorult család fölsegítésére pazarolni, ahol végtérre is elpusztul.

Gondoskodjunk jó előre megfelelő mennyiségű jó műlépről. Szereljük fel a kereteket azzal, s időnként majd a szükséghez képest adjuk be rendre a kaptárakba. Azon igyekezzünk, hogy minél több teljesen kiépített keret birtokába juthassunk, mert ez a fő mézelési idő kihasználhatóságának egyik eszköze.

A hibás, összetört sejtekkel bíró kereteket ne dobjunk a törmelék közé, hanem a sejteket azokról hornyoljuk le szépen s a megmaradt sejtkezfalat ismét beadhatjuk; a méhek azt újból kifogják építeni.

A méhes környékét, különösen pedig a kaptárak alját tartsuk tisztán. Ez utóbbit a méhhullák, viaszmorzsalékok-

től tisztítsuk ki jól, hogy egyrészt méheinket a fölösleges munkától megkíméljük, másrészt a viaszmolynak ne engedjünk tanyát.

Ismét a gyarlóságok.

Nem akarunk a „Méhészet“ ujabbi támadásainak ujabb célpontot állítani s különösen nincs időnk olyan dolgokban és azokkal vitatkozásba bocsátkozni, amelyekben és a kikkel egyet érteni sohasem fogunk, mert céltalan. Hely kimelés céljából ez alkalommal és *utólszor* — nem ciceró betűkkel — hozzászólunk e tárgyhoz s ezzel az ügyet részünkről befejezettnak nyilváníjuk.

Hogy „nem kutatja lélektani okát“ annak, hogy az országos méhészeti felügyelő urat védelmünkbe fogadtuk tökéletesen elhiszük, mert helyesen nem is állapíthatná meg. Ime előadjuk mi.

A méhészeti felügyelő ur az általunk elfogadott, jónak bizonyult kaptár pártján van s mint ilyen elvtársunk, sőt az ez-irányu támadások ellen védeni tartozunk. S ha még volna mellékgondolata is, arra bátrak vagyunk megjegyezni, hogy a már 27 év óta sikeresen működő Erdélyrészi Méhészegylet tisztikara és szerkesztője is, mint ilyen sokkal *függetlenebb* mint bárki Nincs oka senkitől félni, senkit simogatni és senki szája ize szerint beszélni. Minden tisztviselőt és a szerkesztőt is a méhészet érdeke tette azzá a mi és díjazás nélkül végzi sokkal lelkiismeretesebben kötelességét, mint sok, aki munkájáért fizetést huz, de meggyőződéséből nem enged egy iottát sem.

Mi nem vagyunk ellenségei senkinek, hasznunk nincs belőle, kárt senkinek okozni nem akarunk. Hirdetjük elvünket, meggyőződésünket fel nem adva semmiért. Nem erőszakolunk senkit elveink elfogadására, tegyen mindenki belátása szerint, de ha hozzánk tanácsért, útbaigazításért fordul valaki, a legönzetlenebb jóindulattal adunk tanácsot abban az irányban, amelyet követünk.

Nem egyszer történt meg, hogy egyes panaszkodót a Boczonádi-rendszer művelésére utasítottunk, mert tudtuk azt, hogy aki az országos kaptárakban nem ér el eredményt, az a

Boczonádiéban sem fog zöld ágra vergődni s csodás véletlen, hogy igazunk volt mindannyiszor. Az ilyen embert „kapkodó”-nak nevezzük, s vagy felhagy a méhészettel, vagy a *kupos kasig* emelkedig.

A legjobb méhészeink s mi is nagyon bölcsen tudjuk, hogy az a sokat gyalázott országos kaptár kicsiny, de mit tehetünk róla, ha mi oly szerények vagyunk, hogy a kicsivel is megelégszünk s nem teszünk úgy, mint az az egyszeri szász, aki a leányát a tagbaszakadt nagy legényhez unszolta s mikor a leány azzal utasította vissza, hogy ostoba; azt mondta rá az atyja: „*Nem baj ha bolond is, csak nagy legyen.*” A mi kaptáraink ellenségei csak kicsinységét hozzák fel legnagyobb ürügyül.

A *mindenütt* bevált Boczonádi kaptárból itt helyben Kolozsvárt sincs több kettőnél s az is az egyesület birtokában bizonyítgatja 3 év óta azt, hogy amit készítője róla állít, csak mese. Benkő, Csiki, Fatter, Gáspár, Schuller stb. hivatásos méhészek. Tanítóképző, gazdasági akadémia részint nem törődnek, részint hallani sem akarnak a „*mindenütt bevált*”-ról. Pedig itt Kolozsvált legalább is 480—500 benépesített kaptár van a nagyobb méhészek birtokában (a 8—12. családdal bírókat nem is számítva.)

De miért van mindez? Ezek a 20—25—30 év óta méhészkedők saját kárukra dolgoznak? Nem hinném. Hanem azért van, mert *az országos méretű kaptár egyharmadrésznyi munkát ad, mint a felső nyilású Boczonádi-kaptár s jövedelmez annyit, mint a Boczonádié.*

(Vége következik.)

Méhészeti előadások.

Az állami méhészeti vándortanítók folyó évi április hónapban, az alábbi napokon és helyeken tartanak előadásokat:

1. *Imrey Ferenc első kerületi, székhelye Rákoscsaba:* 14-én Szentendrén, 17-én Békésmegyeren, 18-án Rákospalotán, 19-én Obudán, 20-án Rákosszentmihályon, 21-én Szentlőrincnyaralón, 22-én Vácon, 23-án Gödöllőn, 24-én Isaszegen, 25-én Pécelen.

2. *Valló János harmadik kerületi, székhelye Pozsonyligetfalu:* 9-én Pozsonyban az állami tanítónőképezdénél, 11-én Naszályon, 12-én Dunaalmáson, 13-án Tatán, 15-én Szöllősen, 16-án Felsőgallán, 17-én Bánhidán, 18-án Környén, 19-én Kecskéden, 20-án

Dadon, 21-én Szenden, 22-én Császáron, 23-án Etén, 24-én Kisbéren, 25-én Nagyigmádon, 28-án Pozsonyban az állami tanítónők-kepezdénél.

3. *Rózsa János negyedik kerületi, székhelye Sárospatak*: 4-én Legenyemihályin, 5-én Felsőregmecen, 6-án Vitányon, 7-én Radványon, 8-án Széphalmon, 9-én Rudobányácskán, 11-én Zilizen, 12-én Nyomáron, 12-án Hangácson, 14-én Borsodon, 15-én Finkén, 16—17-én Szirákon.

4. *Forgách Lajos ötödik kerületi, székhelye Arad*: 15-én Mikalakán, 16-án Csermőn, 17-én Kavnán, 18-án Simándon, 19-én Kétegyházán, 20-án Csabán a gazdasági ismétlő iskolánál, 22-én Zilahon a gazdasági egyesület telepén, 23-án Sarmaságon.

5. *Tóth János hatodik kerületi, székhelye Nagyenyed*: 8-án Szervestyén, 9-én Karánsebesen a tanítóképezdénél, 10-én Lugoson a földmives iskolánál, 11-én Igazfalván, 12-én Alkenyéren, 13-án Drombáron, 15-én Szőkefalván, 16-án Zsidvén, 17-én Spinen, 18-án Balázsfalván a tanítóképezdénél, 19-én Türoőn, 20-án Monoron, 22-én Oláhsályin, 23-án Kerelőszentpálon, 24-én Oroszin, 25-én Nagylakon, 26-án Magyararcsesztvén.

6. *Nagy János hetedik kerületi, székhelye Kolozsvár*: 10-én Papfalván, 11-én Szamosfalván, 12-én Kolozsborsán, 13-án Szamosujváron a tanítóképezdénél és a méhészkör telepén, 15-én Sósmezőn, 17-én Görgényszentimrén az erdőőri szakiskolánál, 18-án Laposnyán, 21-én Marosszentkirályon, 22-én Magyardellőn.

Budapesten, 1907. március hó 11-én.

Kovács Antal s. k.
méhészeti felügyelő.

Kérelem az igen tisztelt Méhész Urakhoz!

Atyám, Dömötör László méhész mult hó 26-an elhalt. Meghalt akkor, midőn oly rendkívüli sok tanulmányozás, kísérletezés után népkaptárát megkonstruálta, azt patentiroztatta s most nagyban csináltatta.

A mélyen tisztelt méhész urak ösmerik atyámnak e működését s tudják azt is, hogy atyámnak e népkaptárával egyedüli célja volt a méhészkedés ügyét előbbre vinni. Működésének folytatását

én — a fia — állásomnál s különösen azon oknál fogva, mert nem értek hozzá, nem vállalhatom. Hogy műve az én kontár kezében meg ne semmisüljön, a legnagyobb tisztelettel felkérem azon méhésztúrát, ki hajlandó volna atyám művének folytatását átvenni, hogy azt a közjóért és a maga igen kecses anyagi hasznáért az országban elterjessze; sziveskedjék ez ügyben levelével felkeresni. Én hajlandó vagyok a kaptár előállításai és eladási jogát bármily elfogadható ajánlat mellett átadni.

Dömötör Miklós,
Szegszárd, Tolnamegye

Legujabb méhésztúr könyv.

Legközelebb ismét egy szakkönyv hagyja el a sajtót, melynek szerzője s egyszersmind kiadója is Czeizing Lajos, a Hajdumegyei Méhésztúra titkára lesz.

Az előfizetési felhívást, mely egyesületünknek szintén megküldött, tagjaink figyelmébe ajánlva itt közöljük:

Tisztelt méhésztárs!

Méhésztúri irodalmunknak mintegy kiegészítő részül — teljesen új alapra fektetve — ebben az évben, május 19-én, tehát Pünkösöd első napján, egy új méhésztúr könyv jelenik meg, mely egy valóban nagyon régen érzett hiányt fog betölteni s amelyet a magyar méhésztúri közönség bizonyára a legnagyobb örömmel is fogad.

A könyv címe „Utmutató” s mint annak szerzője jelezhetem, hogy sem megírásánál, sem pedig közrebocsátásánál a nyereszkeskedési vágy nem vezérelt. Tisztán az a cél lebegett előttem, hogy méhésztársaimat a lehető legolcsóbb, ugyszólván a bekerülési áron egy oly kézikönyvvel lepjem meg, mely nemcsak könyvtári könyveik gyarapítására, hanem — hivatásának megfelelően — a méhesben végzendő munkájuk megkönnyébbítésére, a sikeres méhtenyésztés utmutatására szolgáljon.

Táplál is az a remény, hogy ebbeli célomat elérem. Mert Utmutatóm 12 részben és 50 szakaszban kimerítő részletességgel tárgyalja a méhésztúri előforduló összes gyakorlati fogásokat, melyeket több évi tapasztalatom alapján a lehető legnagyobb

figyelemmel irtam meg s így minden egyes felmerült kérdésnél könyvem utmutató szerepét biztos sikerrel fogja betölteni.

Utmutatóm ára mindössze 2 korona lesz.

Hogy könyvemnek ilyen olésó árt sikerült megszabnom, azt Kovács Antal orsz. méhészeti felügyelő, Gallovich István szerkesztő, urak jóindulatu támogatásának köszönhetem, kik a szöveg között előforduló ábrák clichéit rendelkezésemre bocsátották.

Tekintettel arra, hogy a könyvvel kizárólag közérdeket kívánok szolgálni, azzal üzérkedni egyáltalán nem óhajtok: csupán csak annyi számot nyomatok belőle, amennyire tisztelt méhésztársaim s hazai méhészegyleteink előfizetnek. Aki tehát birtokába akar jutni egy oly méhészkönyvek, mely kimerítően ad utmutatást ugy a gyakorlottabb, mint a kezdő méhészeknek, az mulasztást fog elkövetni, ha az alább jelzett határnápig előfizetését be nem jelenti. Az előfizetési felhíváshoz gyűjtőív is van csatolva tíz rovattal, melynek begyűjtése esetén a gyűjtő szerzőtől egy tiszteletpéldányt kap. Öt név után pepig könyve 2 korona helyett 1 koronában számítja meg.

Kiadó is magam leszek. ennélfogva az előfizetések a gyűjtőlapokkal együtt címekre és legkésőbb április hó 15-éig küldendők be. Debrecen, 1907. évi március hó 15. *Czeizing Lajos*, kereskedelmi és iparkamarai számtiszt, a Hajdumegyeyi méhészegylet I. titkára.

Tartalom: A vérhas és gyógyítása — A mülép. — Április a méhesben. — Ismét gyarlóságok. — Méhészeti előadások. — Kérelem az igen tisztelt Méhész Urakhoz! — Legujabb méhészkönyv.

Méhtörzseket vásárol Szilágyi Eleonora likör- és rum-gyára
Kolozsvár, Kossuth Lajos-utca 25.

Figyelem!

1-2

Figyelem!

Mindig csak jó méhanyát vegyünk. Ha valamivel drágább is, mégis olcsóbbra kerül. Tapasztalat a legnagyobb bizonyíték. ❀

Lucio Paglia Castel S. Pietro (Emilia) Italia

Ambrózič M.

151 éremmel kitüntetett Felső-krajnai kereskedelmi méhtelepe

Moistrana,

(Felső-Krajna, Ausztria.)

Küld bármely világrészbe

Krajnai méheket, múltépet és méhlakásokat

jutányos áron.

Bizonyára t. vevőim meglegedése eltekint áruim hosszas ismertető leírásától, amely eddig nyomtatásban számtalanszor megjelent, de üzleti könyveim igazolják, hogy a mult évben a világ minden részébe kb. 4000 méhcsaládot küldöttem szét.

Diszes árjegyzékemet, mely méhészetem 11 eredeti fénykép felvételét és leírását tartalmazza, kívánatra ingyen és bérmentve megküldöm.

Kérve, hogy szives rendelvényökkel (bármily csekély is) megtiszteljenek, maradok tisztelettel

Ambrózič M.

Első magyar gőzerőre berendezett műlépgyár

a mai kor legtökéletesebb hengergépivel felszerelve. Napi termelő
képesség 2000 klgr. 1 klgröt csak 4 korona 40 fillérért szállít

Biedermann F. műlépgyáros Kolozsvárott.

Keretléczek

60 drh	130	cm. hosszú,	25 mm. széles,	5 mm. vastag keretléc;	egy postacsomag:	1.35
80	100	„	„	„	„	1.30
90	90	„	„	„	„	1.25
180	45	„	„	„	„	1.20

Továbbá 90 keret az országos méret, vagy bármely méret szerint pontosan földarabolva, egy postacsomagban 1 frt. 65 kr. — A léczek három oldalon gyalulva vannak; mind a négy oldal gyalulásával 10%-kal drágább.

Készíték ezenkívül zsaluleveleket, fődódeszkácskákat és ablakrészeket is, a legjutányosabb áron.

A csomagokat bérmentve, postán küldöm, kivéve a tiz forinton túl baladó megrendeléseket, melyeket — tekintettel a csomagok terjedelmére és a vasuton elérhető olcsóbb viteldijra — vasuton szállítok.

Gyártmányaim a martonvásári, s a sepsiszentgyörgyi gazdasági kiállításán dicséret oklevelet, legutóbb pedig az ezredéves országos kiállításán elismerő oklevelet nyertek.

A legpontosabb kiszolgálás ígérete mellett szives megrendeléseket kér

Török István,

faiparos **Gelenozén**, p ugyanott.

Kivánatra ingyen és bérmentve küldi meg legújabb árjegyzékét

br. Rothschütz

Kereskedelmi méhtelege Veixelburg,
(Krajna).

Mozgó és rögzített méhlokások, műlép és a méhezszethez szükséges összes kellékek a legolcsóbb árban.

Eladó rajok.

Junius hóban egy jó rajt 7 koronáért
ad Virágosvölgyön

Bencze Sándor Virágosvölgy (Állomás).

Kivonat az Egyesült Magyarhoni Üvegyárak Részvény-
Társaság 35. számú külön árjegyzékéből

Mézes- és méhészeti üveg-cikkekről.

1879. sz.

Nikkelezett fedéllel, parafa és pergament betéttel, valamint színezett czimkével

$\frac{1}{8}$ kg. 14 f.
 $\frac{1}{4}$ € 16 €
 $\frac{1}{2}$ € 22 €
1 € 30 €

1880. sz.

Karimás nyakkal (fedő nélkül) és egy színezett czimkével

$\frac{1}{8}$ kg. 8 f.
 $\frac{1}{4}$ € 10 €
 $\frac{1}{2}$ € 14 €
1 € 22 €

1831. sz.

Lecsiszolt nyakkal

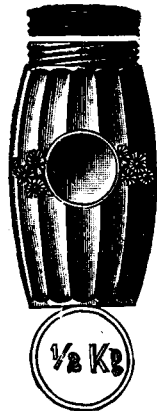
$\frac{1}{4}$ kg. 12 f.
 $\frac{1}{2}$ € 16 €
1 € 24 €

1883. sz.

üvegfedővel, fémcsavarral és gummigyűrűvel

0.25 kg 36 fill.
0.35 € 40 €
0.5 € 48 €
0.6 € 52 €
0.7 € 56 €
0.8 € 60 €
1 € 80 €

2239. sz.

Nikkelezett fedéllel, parafa és pergament betéttel, valamint színezett czimkével

$\frac{1}{8}$ kg. 17 fill.
 $\frac{1}{4}$ € 20 €
 $\frac{1}{2}$ € 26 €
1 € 35 €

**Gyárak: Uj-Antalvölgy, Fekete-Erdő, Salgótarján,
Kis-Kapocs, Beél.**

Finom kristály asztalkészletekről, csiszolt-, préselt- s közönséges öblös üvegekről, gyógyszerészeti-, gyermekápolási- és kórházi cikkekről, valamint petroleum, gáz, Auer-, villamos- és acetylen lámpakellékekről szóló képes árjegyzékeinket kívánatra ingyen és bérmentve küldjük meg.

Budapesti főraktár: VI., Nagymező-utca 8. szám.

Nyomatott Gámán J. főnökösénél Kolozsvárt, Kossuth Lajos-utca 10.